

Traumatológus főorvos, körzeti orvos és transzplantációs orvos lett idén az Év Orvosa

A Tegyük az Egészségünkért Alapítvány által tavaly szeptemberben immár negyedszerre meghirdetett Astellas Díj - Az Év Orvosa pályázat 2011. február 7-én lezárult. A díjátadó ünnepségre 2010. február 15-én a Magyar Tudományos Akadémián került sor. A neves közéleti és szakmai személyekből álló zsűri döntése, valamint a közönségzavazatok alapján az Astellas Díjat idén **Dr. Gera László, a Kecskeméti Megyei Kórház osztályvezető traumatológus főorvosa, Dr. Ferencz Judit, Devecser háziorvosa és Dr. Kalmár Nagy Károly, a Pécsi Orvostudományi Egyetem 1. számú Sebészeti Klinikájának adjunktusa** vehette át.

A 2010-es Astellas Díjakat **Kissné Dr. Horváth Ildikó**, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumának főosztályvezetője, **Dr. Éger István** a MOK elnöke, **Dr. Kolláth György** alkotmányjogász, **Dr. Tóth Tibor**, Astellas-díjas háziorvos, **Nagy Bandó András**, az Astellas Díj – Év Orvosa pályázat arca, és **Dr. Markovich György**, az Astellas Díj támogatói szerepét magára vállaló Astellas Pharma Kft. ügyvezető igazgatója.

A Tegyük az Egészségünkért Alapítvány által tavaly szeptemberben meghirdetett Év Orvosa pályázatra közel 300 történet érkezett, amelyekkel betegek, betegségükből felgyógyult emberek jelölték orvosukat az Astellas Díjra. Idén januárban a zsűri által döntőbe juttatott 26 orvos 25 történetére szavazhatott a nagyközönség a www.dijazorvosokert.hu weboldalon az egyes történetek értékelésével.

Dr. Berencsi György, a pályázat főszervezője elmondta, hogy az Astellas Díj – Az Év Orvosa elismerés ismét elérte célját, hiszen ismét rengeteg fórumon hangzott el a pályázati felhívás, s esett szó a kezdeményezésről. A beérkezett történetek mögött hálás, a gyógyulásukat ezúton is megköszönő emberek állnak, akik orvosaik szaktudását, tapasztalatát és emberségét egyaránt nagyra becsülik.

A bírálóbizottság tagjai **Prof. Dr. Papp Zoltán**, a Nemzeti Egészségügyi Tanács Elnöke, **Dr. Kolláth György**, alkotmányjogász, az ELTE docense, **Dr. Éger István**, a Magyar Orvosi Kamara elnöke, **Nagy Bandó András**, a pályázat arca, **Dr. Tóth Árpád Gábor**, a Dr. Petz Aladár Megyei Oktató Kórház belgyógyász-hematológusa, **Dankovics Gergely**, Magyarország átfogó, 2010-2020 között zajló egészségvédelmi szűrőprogramjának programigazgatója, **Schäffer Erzsébet**, újságíró, **Krasznai Éva**, újságíró, valamint **Nagy Tímea**, sportoló, vívó, kétszeres olimpiai bajnok.

Dr. Gera László, a Kecskeméti Megyei Kórház osztályvezető traumatológus főorvosa pályáját 1981-ben friss diplomásként, a kecskeméti traumatológián kezdte. 1986-ban általános sebészetből szakvizsgázott. 1988-ban megszerezte baleseti szakorvosi képesítését, 1994-ben pedig megkapta adjunktusi kinevezését. Főbb érdeklődési köre a mellkas és medencesérültek ellátása, gyógyítása lett. Jelenlegi munkahelyén 2002 februárjában nevezték ki főorvossá, és egyúttal a Traumatológiai Osztály megbízott vezetőjévé. **„A traumás betegeknek nem csak a teste, a lelke is sérül. Gyakran nagyon nehéz feldolgozniuk a velük történeteket, azt, hogy esetleg többé nem fognak úgy járni, futni, mint korábban. Emberileg is segítenünk kell őket. Bátorítani, erősíteni, hogy elhiggyék: talpra lehet állni, ha van bennük erő, akarat, kitartás a gyógyuláshoz. Tapasztalom: gyakran többet javít a beteg állapotán egy jó szó, figyelmes érdeklődés, mint egy újabb kezelés vagy gyógyszer. Az Astellas Díj számomra és kollégáim számára éppen ezt igazolja. Azt hiszem, jó úton járunk...”** – mondta Dr. Gera László a díj átvételekor.

Részlet a nyertes történetből, amelyet Balogh Lászlóné írt saját gyógyulásáról:

„...A balesetnek köszönhetően én egy olyan orvost ismertem meg, akinek a mindene a gyógyítás! 30 napot töltöttünk kórházba a férjemmel, de olyan nap nem volt, hogy ne köszönjön el tőlünk, amikor haza indult, vagy ne köszönt volna be amikor reggel megérkezett! Volt rá példa, hogy a szabadságán is bejött hozzánk hogy megnézzze, mi van velünk! Mivel friss házasoknak számítottunk a férjemmel mosolyogva jött be a kórterembe és újságolta, hogy a férjem magához tért és letolnak hozzá az intenziúre, ott közölte mind a kettőnkkel mivel ez a sajnálatos eset történt velünk elintéz nekünk egy "nászutas lakosztályt" egy olyan kórtermet biztosított nekünk, ami két ágyas és fürdő helyiséges volt! Nagyon boldogok voltunk! Akkor még nem sejtettük, hogy a doktor úr már előre látta, ha mi együtt lehetünk csodákra vagyunk képesek!”

Dr. Ferencz Judit, Devecser házi orvosának neve a tavaly októberi iszapkatasztrófa kapcsán vált országosan ismertté. A helyiek szeretete, tisztelete azonban kezdetektől fogva körülveszi őt: „Csakis az elismerés hangján lehet Dr. Ferencz Judit házi orvosról beszélni. Nem véletlen, hogy sok-sok kitüntetés kapott már, hisz bizonyított is. Mi az első betegek között voltunk, amikor Devecserbe került. Nagyon sokat segített nekünk. Most viszont ember feletti, amit tesz.” – írta Papp Lászlóné egy internetes fórumon.

Az iszapkatasztrófa során átéltekről Dr. Ferencz Judit így emlékezik: „A városközpontban lakom, kimentem a ház elé, aztán a paplak sarkához, onnan láttam, ahogy a vörös szörnyűség hömpölyög az utcán. Itt élek harminc éve, gyakran elmentem autóval a tározók mellett, de nem tudtam, mi van bennük. Úgyhogy most fogalmam sem volt, hogy ez mi. Tűzoltóautók húztak el egymás után, félbehagytam a jelentést, siettem a rendelőbe, hogy idő előtt kinyissam, mert gondoltam, hogy nagy szükség lesz ránk. Hirtelen a szokásos kettő helyett hat asszisztensem lett, a betegek meg csak jöttek sorra. Sárosan, sebesen, rengetegen. Eleinte nem is tudtuk felírni az adataikat, a váróból is rendelőt csináltunk. Egy asszisztens lavórokat hozott, hogy gyorsan lemoshassunk mindenkit. Az összes törölközőt felhasználtuk, a meztelen talpak alá lepedőket terítettünk, hiszen a sáros cipőket nem húzhatták már fel. Zömmel a lábuk sérült. A lúg jellegzetes szagát érezve és az égési sebekhez hasonló sérüléseket látva rögtön tudtam, hogy mihez kell nyúlni. Hatvan-hetven beteg lehetett az első napon. Persze később még jöttek sokáig vissza kezelésekre, kötözésre.”

„Szeretem a hivatásomat. Itt egy percig sem érzek fáradtságot, csak teszem a dolgom. Az Astellas Díj nagy megtiszteltetés és öröm számomra, hisz éppen arról tanúskodik, a rám bízottak is érzik ezt. Érzik és tudják, számíthatnak rám; tudásom, tapasztalatom és emberségem legjavát adom nekik nap mint nap.” – mondta a Doktornó a díj átvételekor.

Idézetek a történetből, amellyel Bedics László jelölte Ferencz Doktornót:

„Minden ember történetét hazahozta magában, azonban nem tudott sokat gondolkodni, mert a fáradtságtól gyorsan elaludt. Heteken át reggeltől estig a rendelőben voltak a kollégáival, s amikor nem gyógyítottak, akkor az adományok fogadását szervezték. Amiben csak lehetett, Ő mindig segített. Számára a rendelési idő azóta is akkor kezdődik, amikor kinyitja szemét, és addig tart, amíg le nem fekszik. Ő senkit nem hagyta cserben, és neki ez az élete; az orvosi hivatása...”

Dr. Kalmár Nagy Károly, a Pécsi Orvostudományi Egyetem 1. számú Sebészeti Klinikájának adjunktusa pályáját 1980-ban a SZOTE I. sz. Sebészeti Klinikán kezdte, sebész szakorvosi végzettségét 1984-ben szerezte meg. 1982-től Csajbók Ernő tanítványaként dolgozott a vesetranszplantációs munkacsoportban. 1992-ben megszervezte a POTE I. sz. Sebészeti Klinika Transzplantációs Osztályát, majd 1996-97-ben lehetősége nyílt arra, hogy szakmai ismereteit Angliában bővítse; először R.W.G. Johnson, majd P. Lodge tanítványként tevékenykedett. 1998-tól transzplantációval és májsebészettel foglalkozik.

Neve tavaly októberben már szerepelt az újságok címlapján: ő irányította azt az orvosteamet, amely Magyarországon elsőként egy inzulinra és dialízisre szoruló betegen egyszerre végzett el hasnyálmirigy- és veseátültetést. ,

„A transzplantációs kultúra, a szervadományozás rendszere sajnos nem működik hatékonyan Magyarországon. Sokkal több szervre lenne szükség a szervcserére szoruló életminőségének javítása, s nem ritkán az életmentés kényszere miatt is. Őszintén remélem, hogy az Astellas Díj elnyerése az általam is rendkívül fontosnak vélt jó orvos-beteg kapcsolat hangsúlyozásán túl egy kicsit a transzplantáció fontosságára is ráirányítja a szakma és a nyilvánosság figyelmét, s ez a jövőben intenzívebb donációs hajlandóságot eredményez majd. Köszönöm e rangos elismerést mindazoknak, akik jelölésükkel, szavazataikkal hozzájárultak ahhoz, hogy én ma itt, a nyertesek között állhatsak.” – szövegezte a díj átvételét követően Dr. Kalmár Nagy Károly.

Idézet a döntős történetből, amellyel Kákonyi Ferencné jelölte Dr. Kalmár Nagy Károly doktor urat az Astellas díjra:

„...Egyszer volt egy kisfiú, aki kisebb vesékkal született. Éveken át orvosi ellenőrzésekre jártak vele a szülei, és minden alkalommal rosszabbak lettek az eredmények. Ez a kisfiú 13 évesen dialízisre került, mert egy influenza teljesen tönkre tette a még valamennyire működő veséit. A szülei igyekeztek mindent megtenni, hogy mihamarabb segíthessenek rajta, elhatározták, hogy ők adnak vesét a gyermeküknek. A vizsgálatok javában zajlottak, mikor a kisfiúnak egy beavatkozás miatt mellkasi vérzése lett. Nagy volt a

riadalom, súlyos állapotba került, intenzív osztály, transzfúzió. Ami miatt a transzplantáció csúszott. A kislány ezt is úgy viselte, akár egy hős és erősítette néha elgyengülő édesanyját. Am eljött a nap, mikor Dr. Kalmár Nagy Károlyhoz mehettek. Ekkor minden, ami eddig sötét volt, végre fénybe borult. Június első napján megtörtént a szervátültetés, amit Ő végzett el a kislánynál, aki akkor alig 35 kg volt. A vese rögtön működni kezdett és 10 nappal ezután a kislány és anyukája hazamehettek. Nagyszerű kapcsolat jött létre akkor. Részt vesz a már egészséges életet élő transzplantáltak életében. Elmegy minden olyan rendezvényre, ahol a valaha beteg gyerekek sportban megmérettetnek. Ott volt a farsangi báljukon és együtt volt velük a fürdőzésen is. Nagyszerű orvos, nagyszerű ember! ... A kislány egy év alatt teljesen meggyógyult. Megnőtt, megerősödött és igyekszik nem gondolni a betegségben eltöltött évekre. ...”

Kissné Dr. Horváth Ildikó, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumának főosztályvezetője a díjátadó ünnepségen kiemelte: „Örömmel és meghatódottan gratulálok mindazoknak, akik az Év Orvosa díjra jelölést kaptak és annak a három kollegának, aki ez évben elnyerte az Év Orvosa pályázat díját. Emberi, szakmai hozzáállásukkal olyan példát mutatnak, melyre mindannyian büszkék lehetünk.”

Dr. Markovich György, az Astellas Magyarország ügyvezető igazgatója beszédében hangsúlyozta, hogy a cég filozófiájának szempontjából rendkívül fontos a kiváló kommunikáció orvos és betegek között, a közöttük lévő bizalmi kapcsolat erősítése. „A betegek köszönetüket fejezték ki ezekben a beküldött történetekben a szakmai munkáért, az orvosok emberi hozzáállásáért, a humánus bánásmódért.”

Dr. Kolláth György alkotmányjogász a következőt mondta a díjátadón elhangzott beszédében: „A díjazottak nem csupán kapnak valamit, de adtak is már rengeteget mindannyiunknak. Bebizonyították, hogy emberségük révén bármilyen nehéz helyzetben helytállnak. Ők képesek és készek a pácienseket a modern világ számos csodája közt, avagy néha azok hiányában is, emberséggel, nyitott fejjel és szívvel szolgálni. Példájuk mutatja, hogy az emberi tényező még mindig a legjobb az egészségügyben. Legfőképpen az kell a továbbiakban, hogy a betegágnál még meglévő őszinte szó, hozzáértő tett, tiszta morál és segítő gondolkodás felfelé és oldal-irányba is hasson. A díjátadás a közös kötelességeinkre is figyelmeztet. Ebben a tudatban és reményben hajtok fejet nagyra-becsüléssel mind az elismertek, mind a díjat hagyományra nemesítők előtt.”

Schäffer Erzsébet újságíró, a bíráló bizottság tagja az orvosokat jelölő történetek idején értékelése kapcsán úgy fogalmazott: „...a levelekből azt érezni, hogy a tartás, a tisztesség, a szakmai becsület, az emberség, a bizalom, a segíteni tudás és még sok minden, ami orvos-beteg, de ami ember-ember között is életbe vágóan fontos - sokfelől sugárzik, és igenis, mindenütt jelen való érték.”

További információ: www.dijazorvosokert.hu